

LIDMAŇ A OKOLÍ

Osídlení :

V dávných dobách hubená a tvrdá půda našeho okresu dlouho zůstala neosídlena. Doba kamenná u nás mlčí. Bronzové a železné výrobky, nalezené u Horní Cerekve roku 1887 při stavbě dráhy, nám mnoho nenapovídají.

Široko se rozkládající hvozd, plný močálů a křoví, poskytoval úkryt divoké zvěři, v pozdější době lákal lovce z moravské i české strany. Vedle lovců procházeli naší krajinou na jihu obchodníci od jihozápadu na západ po staré obchodní cestě, používané snad již od dob Římanů. Vedla na Třeboň, Nové Hrady a Vitoraz – to je známá Vitorazská cesta.

Později skoro souběžně vede s ní druhá zemská stezka z jihu podél Vltavy, od Stráže na Soběslav do Tábora. Z ní odbočovala cesta na Soběslav a na Pelhřimov přes Mlýny, Vlčeves, Černovice, Svatavu a Lidmaň. Ta v Černovicích se dělila ještě na Pacov a Tábor. Po těchto starých cestách se vedle různého zboží převážela zejména sůl z Pracharic, kde končila cesta ze Solnohradu, takzvaná Zlatá stezka.

A jak vznikl název obce?

Z německého osobního jména LIUDMAN.

Podle tradice – Německý důstojník po prohrané bitvě u Lidmaně volal nad ztrátou svých vojáků „ Ó, LID MEIN (LIDMAŇ). A za to, že mu lid pomohl, dal vystavit tři kostely a to v Lidmani, Černovicích a Těmicích. Původně chtěl postavit kostel jen v Lidmani.

Kolonizace:

V nesevernějším cípu okresu se němci podíleli na kolonizaci Lidmaně, Markvarce, Krumvaldu (u zdešova Staré Vsi) a zaniklého Huntova u Těmic. V roce 1379 je jmenována Lydmans Boemicala (Lidmaň Česká), je to dnešní Lidmaň a Lidmáňka. V okolí Lidmaně byl německými osadníky pěstován chmel.

Toto je opsáno z knihy – „ Z minulosti do přítomnosti z Kamenicka roku 1955 „ Od Františka Švejdy a St. Veselého opsal Rudolf Fojtík z Lidmaně